

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαρ ἡ ἡμέρ., λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, 'Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΕΙΜΕΘΑ ΙΝΔΟΙ

Καταλήγων τὰς ὀλίγας μου σημειώσεις περὶ τοῦ τί ἐγένοντο τὰ **ἑξωτ. δεσκατομμύρια**, ἅπερ ἐπὶ πεντηκονταετίαν εἰσέπραξε τὸ ἑλληνικὸν κράτος, συνπεραῖνον ὅτι κυβερνώμεθα ὡς ἄλλοτε ἐκυβερνῶντο αἱ 'Ινδίαὶ ὑπὸ τῆς ὀνομασθείσης 'Εταιρίας τῶν 'Ανατολικῶν 'Ινδιῶν.

Τυχαίως ἔλαβον εἰς χεῖράς μου βιβλίον συγχρόνου ἀγγλικῆς ἱστορίας καὶ φυλλοδιψῶν αὐτὴν ἐφθασα εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς καταργήσεως τῆς 'Εμπορικῆς 'Εταιρίας, ἥτις ἐκυβέρνα τὰς 'Ινδίας μέχρι τοῦ 1858, ὅτε ἡ ἐκραγεῖσα φοβερὰ ἀνταρσία καὶ αἱ παρακολουθήσασαι αὐτὴν σφαγαὶ συνέτελεσαν εἰς τὴν ἀπ' εὐθείας συσσωμάτωσιν τοῦ Κράτους τῶν 'Ινδιῶν μετὰ τοῦ 'Αγγλικοῦ Στέμματος.

'Εγένοντο τότε πολλαὶ ἐκθέσεις καὶ ἀνακρίσεις καὶ ἀποστολαὶ περὶ τῶν αἰτίων τῶν παραγαγόντων τοὺς 'Ινδοὺς εἰς στάσις καὶ ἰδίως περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς 'Εμπορικῆς 'Εταιρίας.

Μὲ κατέπληξαν τὰ συμπεράσματα τῆς 'Εκθέσεως τοῦ Δουδλόου, διότι τὰ εὖρον διαυγέστερον ἐφαρμοζόμενα εἰς τὴν 'Ελλάδα τῆς προχθῆς ἀκόμη κλεισθείσης πεντηκονταετηρίδος ἢ τὰς 'Ινδίας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς παντοδυναμίας 'Εμπορικῆς 'Εταιρίας.

'Αναγινώσκετε καὶ μὴ τρέμετε ἐξ ὀργῆς ὅτι οἱ κυβερνῶντες μᾶς κατέκτησαν ἐκ νέου καὶ μᾶς μετεχειρίσθησαν καὶ μᾶς μετεχειρίζονται ἀπαράλλακτα, ὡς ἡ 'Εμπορικὴ 'Εταιρία μετεχειρίζετο τοὺς ταλαιπώρους 'Ινδοὺς :

«Τὸ σύστημα τοῦτο (τῆς 'Εμπορικῆς 'Εταιρίας) δὲν κατώρθωσε νὰ ἐγκαθιδρύσῃ ἀσφάλειαν προσώπου καὶ περιουσίας καθ' ὅλην περίπτωσιν τὴν 'Ινδικὴν 'Επικράτειαν' ἐνίοτε μὲν ἐγκαταλείπον τοὺς ὑπάρχοντες ἐκτεθειμένους εἰς τὴν φανερὰν ἐπίθεσιν **ληστῶν** καὶ ἄλλοτε ἐγκαταλείπον τοὺς ἰδίους εἰς τὴν ἔλθον **καταθλιπτικῶν καὶ ἀπαταξίῶν ὑπαλλήλων**.

«Τὸ δικαστικὸν σύστημα **δαπανηρὸν, ἀναθλιπτικὸν καὶ ἀτελέσφορον**.

«Τὸ φορολογικὸν σύστημα, ἐναντίον πάσης ὑγιούς ἀρχῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, **καταθλιπτικὸν, ἐκμεταλλευτικὸν καὶ ἀνήθικον**.

«'Εν γένει ὁ λαὸς ὁσπέραι καταπίπτει καὶ ἐν τῷ φυσικῷ αὐτοῦ ὀργανισμῷ καὶ ἐν τῷ ἠθικῷ χαρακτῆρι.

«Ὅ,τι καλὸν ἐγένετο—ὀφειλόμενον καὶ αὐτὸ κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ὅσω τὸ δυνατὸν εὖρον ἀντίστασιν παρὰ τῆς κυβερνήσεως—ὑπῆρξε καὶ αὐτὸ πολὺ μικρὸν, ἢ πολὺ μερικὸν καὶ ἐπιπόλαιον.

«Τὰ μεγαλεῖτερα δημόσια ἔργα, τοιαῦτα, οἷα αἱ διώρυγες τῶν Βορειῶν 'Ινδιῶν εἶναι ἀσήμαντα ἀπέναντι τῶν πολλῶν ἔργων ὅτε οἱ ἰθαγενεῖς ἐκυριάρχουν, πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων καταρρέουν, ἐνῶ οἱ πρὸς συντήρησίν των φόροι ἀπαιτοῦνται ὅλον ἐν ἡζυμῆνοι.

«Οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ κατέχονται ἐκ μελαγχολικῆς ἀπελπισίας.

«Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς **ἐκατονταετοῦς κυβερνήσεως** τῆς 'Εμπορικῆς 'Εταιρίας τῶν 'Ινδιῶν.»

Εὐρίσκετε καμμίαν διαφορὰν μετὰ τῆς ἰνδικῆς ἐκατονταετηρίδος καὶ τῆς ἑλληνικῆς πεντηκονταετηρίδος;

'Ημεῖς μίαν καὶ μόνην βλέπομεν διαφορὰν.

«Ὅ,τι "Ἀγγλοὶ ἔμποροι κατώρθωσαν νὰ κάμωσιν ἐπ' λαοῦ ἄλλογενεῖς, ἀλλοθρήσκου, κατεκτημένου ἐντὸς περιόδου ἐκατὸν ἐνιαυτῶν, οἱ "Ἕλληνας πολιτικοὶ ἔμποροι τὸ κατώρθωσαν ἐπὶ λαοῦ ὁμοεθνοῦς, ὁμοθρήσκου, ἀνεξαρτήτου εἰς περίοδον μόνον πενήκοντα ἐτῶν.

Εἰς τὸ κακὸν εἶμεθα γοργοί, γοργότεροι 'Αμερικανῶν ἄλλὰ διὰ νὰ εἰσαγάγωμεν πραγματικὴν! πρὸσδον εἶμεθα βραδεῖς, ἀληθῶς παραλυτικοί.

Κατὰ τὰ ἄλλα ὅμως 'Ινδοὶ καὶ "Ἕλληνας, ὑπὸ "Ἀγγλοῦς ἐμπόρους καὶ "Ἕλληνας ἐκμεταλλευτάς, συνεδιδίσαμεν ὡς ἀληθεῖς σύντροφοι, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὸν δρόμον ἡμεῖς ἐτρέχαμεν περισσότερον.

1700 ἐκατομμύρια ἐδαπανήσαμεν διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν δικαιοσύνην πωλουμένην καὶ ἀπονεμομένην ἀφοῦ προηγουμένως καταστρέψῃ τοὺς εἰς αὐτὴν προσφεύγοντας τὴν ληστειαν ἀφαιρούσαν τὴν περιουσίαν μας μέχρι πρὸ δέκα ἐτῶν καὶ τώρα τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὰ μεταβατικὰ ἀπειλοῦντα καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ προσώπου μας καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ χρήματός μας τὸ φορολογικὸν σύστημα βᾶσιν ἐχον μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τὴν δαπάνην τῶρα ἕνα φόρον ἐλαφρότερον μὲν ἀλλὰ καταθλιβόντα ὅχι τὸν παχύν

κτηματίαν, αλλά τὸν ἰσχνὸν γεωργὸν μετὰ τοῦ ἐγγεῖου αὐτοῦ φόρου πρωτοφανεῖς εἰς ὅλον τὸν κόσμον τελωνειακῶν δασμοῖ, ἀφ' ἑνὸς ἀυξάνοντες τὸ ληθρεμπόριον, ἀφ' ἑτέρου μαστιζόντες τὸ ἐμπόριον, καὶ ταῦτα πάντα χωρὶς νὰ ἔχωμεν νὰ προστατεύωμεν ἐγγυώριον βιομηχανίαν καὶ εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἀπειλούσα τώρα νὰ προστεθῆ ἡ φοβερὰ Τρικουπικὴ κατανάλωσις τῆς οἴνοπαραγωγῆς, τῆς καταναλώσεως τῶν οἴνοπνευμάτων, τοῦ ζύθου, τοῦ καπνοῦ, ὅλων τῶν ἀναγκῶν τῶν πτωχῶν ἐργατικῶν τάξεων, τὴν κατέπτωσιν τοῦ μέσου ὄρου τοῦ ἐλληνικοῦ οργανισμοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν τοῦ ἠθικοῦ χαρακτῆρος, τὴν παντελεῖ μὴ ἀνάμειξιν τοῦ Κράτους εἰς ὅσα καλὰ ἔχομεν, καθαρὸν προῖον ἀτομικῆς πρωτοβουλίας καὶ γενναιοδωρίας ὀλίγων Ἑλλήνων, καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξάνουσαν δυσαρέσκεια τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, διότι ὅλη ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία κινδυνεύει νὰ κατακτηθῆ ὑπὸ μεγάλων τιμαριούχων καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἐν Ἀττικῇ καὶ ἐν Φθιώτιδι καὶ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις, καὶ τὴν κυοφορουμένην βραδέως, ἀλλὰ βεβαίως, γέννησιν φοβεροῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος καὶ παρ' ἡμῖν.

Ὅλα αὐτὰ πιστὴ ἀντιγραφὴ τῆς ἐμπορικῆς τῶν Ἰνδιῶν κυβερνήσεως.

Προσθέσατε τώρα εἰς τὴν ἐγγυρίαν ἐμπορικὴν ἐκμετάλλουσι τῆς κυβερνήσεως τὰς ἐξωθεν τὴν ἐπιδραμοῦσαν ἔξωθεν ἑβραϊκὴν χρηματιστικὴν ἐκμετάλλουσι, τὴν ὀνομασθεῖσαν κίνησιν τῶν ὁμογενῶν. Ἡ πρώτη ἐξεμύλιζε βραδέως καὶ κατὰ μικρὸν ἡ δευτέρα ἐκμύλιζε ταχέως καὶ ἐν μεγάλῳ. Ἀυτὰ τὰ ὀλίγα καλὰ, ἀπερ θέλουσι πηγάζει ἐκ τῶν σχεδιαζομένων σιδηροδρόμων, πρῶτον μὲν θέλουσι γίνεαι, κατὰ συνέπειαν τῆς βαρείας στενοκεφαλίας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, δευτέρως τὸ σύστημα τῶν στενῶν σιδηροδρόμων, τῶσον κακῶς, καὶ δευτέρον θὰ συνδεθῶν μεσὰ τῶσπις χρηματιστικῆς ἀτιμίας, ὥστε τὰ κεφάλαια, καὶ τὰ ἰθαγενῆ καὶ τὰ ξένα, ἀφοῦ θὰ διέλθωσι ἀπὸ τὰς διώρυγας Σγυτών καὶ Μαυρογορδάτων θὰ κυριευθῶν ἀπὸ τῶσπις τρικυμίας, ὥστε τὰ ἐναπολειφθέντα θὰ τρομάζωσι τὴν ἐλληνικὴν θάλασσαν, ὡς οἱ ὁμογενεῖς τὴν ἐξέλεγχιν.

Περὶ τῶν νὰ εἰπωμεν τί ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ μετὰ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ Κράτους **δύο δεσεκατομμύρια.**

Ἡ εὐνομία καὶ ἡ πρόνοια ἦν θ' ἀνεπιτόσμεν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἡ πρόνοια ἦν θὰ ἐλαμβάνομεν περὶ τοῦ ἔξω ἐλληνισμοῦ, βεβαίως δὲν θὰ ἔφερον εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον καὶ τὴν ἐλληνικὴν Ἡπειρον καὶ τὴν ἐλληνικὴν Μακεδονίαν, οὔτε διὰ νὰ κατασκευάσωμεν φυλακὰς θὰ ἠναγκαζόμεθα νὰ λείχωμεν τὰ κράσπεδα τοῦ Τσιγγροῦ καὶ νὰ περιμένωμεν ἀπ' αὐτὸν μετὰ δικάμας πάλιν χρήματα νὰ μᾶς κἀμῆ ἑοθατρον, Ἶδεδον, Πτωχοκομείον, ὡς νὰ ἦτο τὸ ἔθνος ματρήσα καὶ ὁ Συγγρός ὁ διατηρῶν αὐτὴν Τραπεζίτης.

Ὅχι, ὡς νὰ ἦτο, ἀλλ' εἶναι, μετὰ τὴν διαφορὰν μόνον ἢ τὴν διατήρησιν γίνεται δαπάναις τῆς ἀτυχοῦς ματρήσεως.

Ἔνας κύριος **I. A.** ἐν τῇ *Ἐφημερίδι*, ἐμιλῶν περὶ τοῦ πρώτου ἡμῶν ἀρθροῦ—τῶν 1700 ἑκατομμυρίων—ἔρωτᾷ τοὺς κομματάρχας καὶ τὸν *Αἰῶνα*, τίς ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ, πλὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ **εἰκοσιέννα** ἄπερ ἐπροτεινάμεν ἡμεῖς.

Βεβαίως, καὶ ἡμεῖς δὲν ἐπροτεινάμεν τὸν νέον **εἰκοσιέννα** διὰ νὰ γίνῃ ἀπὸ κανένα ἀσπαστὸν, διότι ἂν ὑπῆρχον εἰς τὸ ἔθνος διαθέσιμοι δυνάμεις πρὸς τοιοῦτον μέγαν σκοπὸν, πρὸ πολλοῦ θὰ ἦσαν ἀνατετραμμένα ὡς γῆ Μαδιᾶμ καὶ Σύνταγμα καὶ Βασιλεία καὶ οἰκογένεια ἱστορικὰ καὶ

στρατὸς καὶ στόλος, καὶ θ' ἀνελάμβανε τὸ ἔθνος τὴν διοίκησιν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς τύχης του.

Ἄλλ' ἡ δουλεία τῶν τετρακοσίων χρόνων, ἣν ὑπέστημεν, μετουσιώθη εἰς τὸ αἷμα, εἰς τοὺς μύς, εἰς τὰ νευρά μας, εἰς τὸν ἐγκέφαλόν μας, καὶ ἐκείνοι οἵτινες ἐπροτοστάτησαν νὰ μᾶς ἐλευθερώσωσι ἐκεῖνοι, καὶ μᾶς ἐγονάτησαν ὑπὸ τὴν πάλαι των ἐπὶ Ὄθωνος, τὰ τέκνα δ' ἐκείνων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς πρώτης δυναστείας καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου, χωρὶς νὰ ἔχουν οὔτε τὴν δύναμιν οὔτε τὰ δικαίωματα τῶν πατέρων των, μᾶς ἔχουν καὶ πάλιν γονατισμένους χωρὶς νὰ δυνάμεθα ν' ἀνακούφωμεν, ὅχι διότι ἔχομεν νὰ ἀνατρέψωμεν λέοντας, ἀλλὰ διότι εἴμεθα φυσιολογικῶς βεβλαμμένοι, εἴμεθα ὀργανισμοὶ νοσοῦντες καὶ ἡ νόσος ὀνομάζεται δουλοφροσύνη.

Ἄπληγισμένος

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ

Περὶ τὴν ἐνάτην ἐσπερινὴν ὥραν τῆς προγεθῆς ἄμαζα συδρομένη ὑπὸ δύο σφριγώντων ἵππων ἔστη πρῶτων προφυλαίων τῶν ἀνακτόρων καὶ δύο ἢ τρεῖς ἀνθρωποὶ κεκαλυμμένοι διὰ βαρέων ἐπενδυτῶν ἐξελθόντες αὐτῆς ἀνέβησαν τὴν μαρμαρίνην κλίμακα καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ πλακίστρον προαυλίου τῶν ἀνακτόρων. Τὴν ἄμαζαν αὐτὴν ἠκολούθησαν πολλὰ ἄλλαι θορυβώδεις τροχλατουσαὶ διὰ τοῦ νωποῦ λιθοστρώτου, ἡ δὲ φωτογῆς πρόσφες τῆς τρίτης ὀροφῆς τῶν ἀνακτόρων προδῆλως ἐσήμεινεν ὅτι ἐν ταῖς εὐρείαις αὐτοῦ αἰθούσαις ἀσύνηθές τι ἐμελλε νὰ συμβῆ.

Τὴν δεκάτην περίπου ὥραν οὐδεὶς ἠκούετο θόρυβος ἐν τῇ ἀνακτορικῇ πλατείᾳ, σιγὴ δὲ καὶ σκότος ἐφηπλοῦντο ἀνά πᾶσαν αὐτῆς τὴν ἔκτασιν διακοπτόμενα ἐπίτοσι ἐπὶ διαβατικῶν φωνῶν, καὶ φανῶν τινῶν πενθίμως ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀναπεμπόντων τὴν ὠρχάν αὐτῶν λάμψιν.

Κατ' ἀντίθεσιν τῆς ἡρεμίας αὐτῆς ἐκτός τῶν Ἀνακτόρων ἐντὸς αὐτῶν πλῆθος πολὺ ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἶχε συρρεύσει, καὶ διὰ τῶν στικῶν τῆς ἀνατολικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς ἀνεθῶν τετραπλῆν κλίμακα ἐξ ἑκατῶν ὄλων ἀποτελουμένην βαθμίδων, ἐπλήρωσε τὴν εὐρείαν αἰθούσαν τοῦ θεάτρον.

Ἢτο ἀληθῶς γραφικωτάτη ἡ ἀνάβασις καὶ ἡ παρακαμπὴ διὰ τῆς τετραπλῆς ἐκείνης μαρμαρίνης κλίμακος τοῦ ὄλον ἐνεπνευστικῶν ἐκλεκτοῦ πλῆθους εἰς τὸ ἀνακτορικὸν θεάτρον ὑπενθυμιζόντας καὶ τοῦτου φαντασμαγορικὰς παραστάσεις, ἐν αἷς ἡ καλλονὴ καὶ ὁ περιβάλλων αὐτὴν ἱματισμὸς ἀποτελοῦσι τὸ οὐσιωδέστερον αὐτῶν μέρος.

Τὸ ἀνακτορικὸν θεάτρον κατέχει κυρίως τὸ κέντρον ἐν τῇ τρίτῃ ὀροφῇ τῆς προσόψεως τῶν ἀνακτόρων, τοῦτέστι ἴσον χῶρον μετὰ τὴν ἔκτασιν τῶν προφυλαίων αὐτῶν. Δύο ἄλλαι εὐρύταται αἰθούσαι μετὰ τῶν ὁποίων κεῖται τὸ θεάτρον, χρησιμεύουσιν ἡ μὲν ἀνατολικὴ ὡς ἐστιατόριον τῶν περιστασάντων συνήθως, ἡ δὲ ἑτέρα ὡς κομμωτήριον αὐτῶν· αἱ δύο αὗται αἰθούσαι συμπληροῦσι τὴν θεατρικὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἄλυσσον.

Ἐπὶ τῶν τριῶν τοίχων τῆς θεατρικῆς αἰθούσης εἰσὶν ἀννηρηθέντες κηροφόροι πολυέλαιοι, ἀπὸ δὲ τῆς ὀροφῆς καὶ ἐν

τῷ μέσῳ αὐτῆς κρέματα μέγας τοιοῦτος πολυφῶτος ὡς μέγα φωτεινὸν σῶμα, τὸ ὅποιον πολλὰ ἄλλα μικρὰ κυκλοῦσι. Τὴν τρίτην πλευρὰν τῆς αἰθούσης κατέχει ἡ σκηνὴ τοῦ θεάτρον.

Ἄλλ' ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ταύτης θέσεως ἡ ἀποψὶς τῶν Ἀθηνῶν εἶναι μαγευτικὴ. Καὶ ὅταν τὴν πρώτην ἡμέραν ἐρρίφθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου πρὸς τὸν ἀπλούμενον ἐκείθεν ὀρίζοντα, ἐπεθύμησα νὰ ἤμην βασιλεὺς διὰ ν' ἀπολαμβάνω αἰώνως τὸ μαγεῖον θέαμα. Μοὶ ἐφάνετο ὅτι ἐνεθρονίσθη ἐκεῖ κατ' ἀντικρὺ τῆς Ἀκροπόλεως ὡς ἀρχαῖος θεὸς, ὅτι ἤμην κύριος ὄλων τῶν οἰκιῶν καὶ ὄλου τοῦ ἀπεράντου ἐλαϊῶνος, ὅστις διετέλει ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν ὀφθαλμῶν μου, ὅτι τὰ περὶ ἐμὲ γραφικὰ ὄρη δὲν ὑφύοντο ὑπεράνω τοῦ ἀναστήματός μου, καὶ ὅτι ὁ Σαρωνικὸς κόλπος διὰ τῶν ἀκτινῶν τοῦ ἡλίου μετεβάλλετο εἰς ἀργυρολαμπῆ δίσκον ἐπὶ τοῦ ὀποίου ἐπρόκειτο νὰ λάβω τὸν κροφῆ μου!

Ἄλλ' εἰς τὸ θεάτρον.

Βεβαίως οὐδέποτε ἦ σπανίως θεατρικὴ αἰθούσα ἐν Ἀθήναις περιέλαθε τόσοσιν πολυπληθῆ, τόσοσιν κομψόν, τόσοσιν πλούσιον καὶ τόσοσιν ποικίλον κόσμον, ὅσος χθὲς συνέρρευσε εἰς τὸ ἀνακτορικὸν θεάτρον. Ἐὰν μία ἐκ τῶν ὀρῶν μας γυναικῶν ἐζήτησι ἐκτός τῶν Ἀνακτόρων, δὲν θὰ τὴν εὕρισκε· ὄλαι εἶχον συνέλθει ἐκεῖ καὶ κατέλαβον ἀπάσας τὰς ἐδρας τῆς εὐρύτατης αἰθούσης τοῦ θεάτρον, ἐν ᾧ πλῆθος ἀνδρῶν ἱσταμένων ὀρθῶν περιεκύκλουν ὡς πλαίσιον τόσας θεσπεσίας καλλονάς.

Ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἔνδον διὰ τινος ἐν αὐτῇ ὀπῆς θεωρῶ τὴν γραφικὴν ἐκείνην ὀμῆγυριν ἦτις ἀποτυπύεται σχεδὸν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου, καθὼς ἐπὶ φακοῦ φωτογραφικοῦ, καὶ διακρίνω μετὰ τῷ τῷ πλῆθους τῶν καλλονῶν τὴν ὀραιότητὴν βασιλίσσαν μας, καὶ διακρίνω ἀκόμη τὸν συμπαθητικόν μας Κλάδον, ὅστις ἀναμφηρίστως δύναται νὰ κληθῆ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀσχῆμου φύλου.

Θέλετε νὰ σᾶς ὀνομάσω τινὰς ἀκόμη ἐκ τῶν τόσων καλλονῶν; Ἄλλ' ὄχι, διότι θὰ δυσαρεστηθῶσιν τόσαι ἄλλαι, καὶ προτιμῶ νὰ δώσω εἰς ὄλας τὸ περιληπτικὸν ὄνομα **ἀνώνημος ἐταιρία ἡ ὀραιότης**, παρὰ νὰ δυσαρεστήσω ἔστον καὶ τὴν μικροτέρων μέτοχον.

Δὲν δύναμαι ὀμως νὰ μὴ μνημονεύσω ἐδῶ τὴν πρώτην σειρὰν τῶν ἐδῶν κατεχομένην ὑπὸ τῶν δύο βασιλικῶν οἰκιῶν, τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦτέστι καὶ τοῦ Δανικοῦ, μετὰ τῶν ἀκολουθιῶν των ταὶ τῶν δύο Προέδρων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς. Καὶ χωρὶς, χωρὶς νὰ θέλω σχεδὸν μὴ διαφεύγει τῶν χειλέων ἡ δεισιμονία Ἀναργύρου ἦτις ἐκόντα ἄκουτα μετὰφερέει εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ μετὰσταμάτῃ κατέναντι μιᾶς ἐκ τῶν Καρακτιδίων καθήμενης.

Καὶ τώρα ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς λαλήσω μίαν ἔτι φορὰν ἐν παραβολαῖς καὶ εἰσέρχομαι εὐθὺς εἰς τὰς παραστάσεις. Ἐὰν λοιπὸν ἡ γλυκῶφωτος καὶ ποικιλόχρωμος ἔρις περιεζώνων τὴν ὀροφὴν τοῦ θεάτρον, δὲν θὰ ἔχυνε τόσοσιν συνδυασμοῦς ἀπειρῶν χρωμάτων καὶ τινὰς ἂν θέλετε ἀδιαλλάκτους, καὶ συνδυασμοῦς Ἑλλήνων ὑποψηφίων βουλευτῶν, ὅσοι ἐκλείοντο ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκείνῃ. Καὶ ἔβλεπε; ἀδελφομένα ἐδῶ τὸ στίλβον κίτρινον μετὰ τὸ σερμῶν τοῦ ρόδου χροῶμα καὶ τὸ λευκὸν ὡς χιόνα νωπὴν μετὰ τὸ γλυκῶ κινουῦν, καὶ τὸ θυμοειδὲς ἐρυθρὸν μετὰ τὸ ἀναιμικόν mauve ὡς Μάνδαλιν μετὰ Δημητρακῆν ἐρίζοντα, καὶ ἔβλεπε; τόσος ἄλλο συμπλέγματα χρωμάτων ἐπὶ τῶν χρυσαλίδων ἐκείνων ἐσθῆτων, αὕτινες ἐκάλυπτον ἐλαφρότατα σώματα! Καὶ

ἔπειτα ζῆφον, ἐπωμίδες σταυροὶ, μεγαλόσταυροι, τρικαντά, κρήνη, φράκα, ταινίαι, μετοχαί, ἦσαν ἐρριμμένα ἐκεῖ πρὸ τῶν ποδῶν τόσων ὀραιότητων, ὡς στρατὸς ἠττημένος ἐνώπιον τοῦ νικητοῦ ἀντιπάλου του.

Τὴν ἐνάτην περίπου ὥραν ἀνεπετάσθη ἡ αὐλαία καὶ ἤρξατο ἡ πρώτη γαλλικὴ κωμωδία, ἡ **συστημένη ἐπιστολῆ** ὑπὸ Labiché ἐν αὐτῇ πρωτηγωνίστηται ὁ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀμερικανοῦ Φουγασσὸν ὑποκριθεὶς κ. Σορδὸνης μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας. Ἐπέτυχον ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα καὶ ἡ κωμωδία ἐν γενεῖ ἤρεσε πολὺ.—Μετ' αὐτὴν ὁ κ. Αὐγερινὸς ἐκρούσε τὴν βάρβιτον μετὰ τῆς γνωρίζουσας πλέον αὐτὸν περιπαθείας καὶ τέχνης, ἡ δὲ κυρία Λουκία Βαλτατζῆ καὶ ὁ κ. Ρὼν ἐμελψαν καλλιφώνως ἄσματά τινὰ καὶ μίαν δυωδίαν ἐκ τῆς *Mirgón*. Ἡ κυρία Βαλτατζῆ ἔψαλε μελωδικά, ἀλλ' ἦτο πολὺ μελωδικωτέρα ἡ ὀραϊότης τῆς, καὶ ἂν δὲν τὴν ἐχειροκρότουσιν ὡς Σειρῆνα θὰ τὴν ἐπευφῆμον ὡς Γαλάτειαν.

Μικρὰ διακοπὴ διαδέχεται τὸ πρῶτον αὐτὸ μέρος τῆς ἐσπερινῆς διαδράσεως, καὶ ἰδοῦ πάλιν ἀναπετάννυται ἡ αὐλαία καὶ ἀρχεται ἡ παράστασις τῆς ἐλληνικῆς κωμωδίας ὁ **Μῆτος τῆς Ἀριάδνης** τοῦ κ. Κορομηλά. Τὸ νέον αὐτὸ ἔργον τοῦ κ. Κορομηλά εἶναι ἐκ τῶν καλλίστων προϊόντων του, ἐὰν δὲν εἶναι τὸ πρῶτον. Θέλετε ν' ἀκούσῃτε τὴν κρίσιν τοῦ Βασιλέως περὶ τοῦ κ. Κορομηλά ὡς κωμοδοῦ;

—Σεῖς ἔχετε, τοῦ εἶπεν, εἰς τὸ κεφάλι σας ντουλαπάκια με κωμωδίας.

Τὸ τελευταῖον του αὐτοῦ ἔργον καθ' ἡμᾶς ὑπερτερεῖ τῶν προγενεστέρων ὄχι τόσοσιν διὰ τὴν πρωτοτυπίαν, ὅσον διὰ τὴν ζωρότητα ἦτις ἐπικρατεῖ ἐν αὐτῷ καὶ τινὰ εὐφυολογήματα ἄτινα ἀρωματίζουσι τὸν διάλογον.

Ἐκ τῶν ὑποκριθέντων προσώπων τρεῖς κυρίως διαμψισθητοῦσι τὸ γέρας τῆς ἐπιτυχίας, ἡ κ. Φρόσω Κορομηλά, ὁ σύζυγος αὐτῆς καὶ ὁ κ. Ρικᾶκης ἂν ἐπρόκειτο ἡμεῖς σήμερον νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν διακριθέντα μῆλον, δὲν θὰ ἐδίστάζωμεν νὰ τὸ δώσωμεν εἰς τὴν κυρίαν Κορομηλά, ἀλλὰ προκειμένου περὶ μῆτον ἀφίνομεν νὰ ἐρίσωσι περὶ αὐτοῦ οἱ δύο κύριοι.—Ἡ χαριστάτη κόρη Καρυδιᾶ ἐπιτυχέστατα ἐπαίξε τὸν μικρὸν τῆς ρόλον, ὁ δὲ κ. Κοκκος μετὰ πολλῆς φυσικότητος τὸν ἰδικὸν του.

Ἡ τρίτη Γαλλικὴ κωμωδία, ἦτοι **Σύζυγος χωρὶς νὰ τὸ θέλη**, ἔκλεισε τὴν ὅλην θεατρικὴν ἐσπερίδα χειροκροτηθεῖσα ἐπίσης. Κατ' αὐτὴν ἡ κ. Παπαρρηγοπούλου διέπρεψεν ἀληθῶς, χωρὶς νὰ ὑστέρησῃ καὶ ἡ φυσικώτατα ὑποκριθεῖσα τὴν ὑπέρβριαν συμπαθῆς κ. Ρίζου, καὶ οἱ κ. κ. Παπαρρηγόπουλος, Ριφῶ, Σεργιέρης καὶ Πάικμετρ. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονήσωμεν τὴν χειροκροτηθεῖσαν ἐπιτυχίαν τῆς δεσποσύνης Δραγοῦμῃ ἐν τῇ πρώτῃ κωμωδίᾳ.

Ὁύτως ἔληξεν ἡ θεατρικὴ ἐκείνη συναναστροφὴ ὅπου τόσος ὀραιότες ὡς σμῆνος παραδεισίων πτηνῶν εἰσορμήσαν κατεπύκνωσε καὶ κατηρωμάτισε τὴν ἀνακτορικὴν ἀτμοσφαιρὰν.

Εἶναι ἤδη μεσονύκτιον καὶ ὄλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ἐτοιμάζεται πρὸς ἀναχώρησιν. Οἱ Βασιλεῖς πρῶτοι μετὰ τῆς ἀκολουθίας των δίδουσι τὸ σύνθημα καὶ ὄλοι τρέπονται εἰς ἀτακτὸν ἀλλ' ἤρεμον φυγήν.

Ἀπὸ τῆς ὀπῆς καὶ πάλιν τῆς θεατρικῆς σκηνῆς, ἦτις πλέον κατέστη ἀχώριστος σύντροφός μου, κατὰδιωκίω διὰ

του προνομίου των δώο φθαλιών μου τας φευγουσας...

Η αιθουσα του θεατρου εκενώθη ύλοτελώ; δεν βλέπω πλέον εν αυτή είμη εδρα;

Παρά την δυτικην πλευράν του θεατρου εν ετέρω ευρεία αιθούση είναι εστρωμένη επιμήκης τράπεζα...

Επίλογος. Η Τράπεζα, τραγωδία εις πράξεις τρεις. Πρόσωπα διπλάσια όλων όμοι των ηθοποιών...

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ύδα αριθ. 44)

μονότονος, μελαγχολική και ηκούετο ως ο φλοίσβος του ρόακας εν μέσω άκρας σιγής και ήρεμίας...

έρχονται εις επικουρίαν του ζωμού, αλλά τότε τραγικοί εκπίπτουσι κατ' αυτών οι περι την τράπεζαν ηθοποιοί...

Προάξις Γ'. Δύο άποσπάσματα γάλων ψητών σπύδουσιν εις τον τόπον της σφαγής, αλλά τότε ο κ. Βάρτ...

Πρό μικρού εσήμεναν δύο ώραι μετά τό μεσονύκτιον. Νεκρική σιγή επικρατεί ανά πάνταν την πόλιν...

Κόκ.

ΦΟΡΟΙ

Βάλλετε φόρους, βάλλετε εις την πτωχή μας βράχη, ποτίστε με τό αίμά μας την άρρωστη πατρίδα...

γισαν και έστησαν, και οι εγγιστά μοι από μακρόθεν έστησαν. Και εξεβιάζοντο οι ζητούντες την ψυχή μου...

Βαρειά φορολογήσετε και τό νερό που τρέχει... βάλλετε φόρους, βάλλετε, κι' ή βράχη μας άντέχει.

Ο,τι καλό κι' αν έχουμε άπάνω σας άς μείνη, 'στα πρόσωπά μας άς χυθή του μαρασμού τό χρώμα...

Ο,τι κι' αν τρώνε οι πτωχοί, τό έθνος άς τό τρώγη, ό,τι κι' αν πίνουν οι πτωχοί, τό έθνος άς τό πίνη...

Πρέπει να ήναι οι πολλοί πτωχοί και πεινασμένοι, και οι όλιγοί πάντοτε να βρίσκωνται χορτάτοι...

Μ' αυτόν τον νόμον έζησε ο κόσμος και θα ζήση, την δύναμή του προσκυνά ή κάθε κοινωνία...

Τί ειδους πόνους; 'Εγώ είμαι μοναχή και δεν ειζεύρω, ειπεν ή Φηλικίτη, αλλά μοί φαίνεται ότι δεν είναι μικρόν πράγμα να άφήση μία γυνή τον σύζυγόν της...

Λοιπόν κανένας πρόστυχος κεφάλι μη σηκώση, γιά τόσα νομοσχέδια μη βγάλη τσιμουδιά...

Σουρής.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ευφύης Βουλευτής των Καλαβρύτων διήρεσε τους αντιπολιτευόμενους Βουλευτάς τους μη προσερχομένους...

Η Πατρινή Έπιτροπή ή έλθοῦσα ένταῦθα όπως διερμηνεύση την έπιταγήν της έπαρχίας όλης εναντίον των νέων φορολογικών νομοσχεδίων...

Ει έμνημόνεόν σου επί της στρωμνης μου, εν ταις εφθροις έμελέτω εις σε. Οτι έργεθήης βοηθός μου και εν τη σκέπη των πτερόγων σου άγαλλιάσομαι...

Καλλιγᾶν, ὅστις ἀφῶ ἤκουσε δύο τῶν μελῶν αὐτῆς ἀναπτύξαντα τὰς ἐστάσεις; τῶν, χωρὶς νὰ τοῖς ἀπαντήσῃ οὐδέ λέξιν, καὶ ἀφῶ ἐτελείωσαν ὅσα εἶχον νὰ ποῦν, τοὺς ἀπέπεμψε, προσεπιῶν μετὰ τῆς συνήθους εἰρωνίας του :

— Εὐχαριστῶ διὰ τὰς πληροφορίας σας.

Ὁὐχ ἦτον εἶναι βέβαιον ὅτι τὴν φορὰν ταύτην αἱ Πάτραι δὲν ἐνηγοῦναι ν' ἀστειῶσθουν, τὸ μαχαίρι ἐφθασε σ' τὸ κόκκαλον καὶ γενικὴ πεποιθήσις ἐπικρατεῖ ὅτι ἂν ψηφισθῇ τὸ περὶ οἴνου νομοσχέδιον, θὰ ἔχωμεν ἀληθῆ ἐπανάστασιν εἰς Πάτρας.

Καὶ οὕτω ἡ εὐχὴ τοῦ Ἀπληλισμένου τοῦ Μῆ Χάρεσαι περὶ νέου ἐσωτερικοῦ εἰκοσιένα θὰ ἐκπληρωθῇ, ἀρχομένου ἐκεῖθεν πάλιν ὅπου ὑψώθη ἡ σημαία καὶ τοῦ πρώτου Εἰκοσιένα.

Ὁ δυστυχῆς ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως δὲν παύει τέλος πυροῦμενος. Ἦδη ὅλον τὸ κακὸν συνεκεντρώθη εἰς τὰ ἀποστήματα τῶν κνημῶν, ὅθεν γίνεται τακτικὴ ἀπορροφήσις ἀφῶνου πύου διὰ τοῦ γνωστοῦ μηχανήματος. Ὁ Βιενναῖος διάσημος Μπιλότ ἐγνωμάτευσε τηλεγραφικῶς νὰ γίνῃ τομὴ ἄλλ' ὁ ἡμέτερος χειροῦργος κ. Ἀρεταῖος, δὲν τολμᾷ νὰ ἀναλάβῃ τοιαύτην εὐθύνην. Ὅχι, διότι θεωρεῖ πλανώμενον τὸν περικλεῆ συνάδελφόν του, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι ἐκεῖνος ἔνεκα τῆς ἀποστάσεως δὲν ἔχει ἀκριβῆ γνώσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς. Ἄν δὲν συμφωνῇ ὅμως ὁ Ἀρεταῖος μετὰ τὸν Μπιλότ, συμφωνεῖ πλεονέστερα ὁ ἐμπειρικός ἱατρὸς Ἠγοῦμενος τῶν Καλαμῶν ὅστις πρὸ πολλοῦ ἐπιμένει νὰ γίνῃ τομὴ.

Οἱ συγγενεὶς εὐρίσκονται εἰς ἀληθῆ ἀπόγνωσιν, διότι ἐν ἀκρωτῆσι περιστάσει οἱ ἐμπειρικοὶ παρουσιάζονται ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεοί, οὐδεις δὲ προκειμένου περὶ ἐσχάτου κινδύνου μένει ἄθεος· ἄλλος ἐμπειρικός ἐκ Σπάρτης, Γιούπης

ὀνόματι, γράφει καὶ ξαναγράφει ὅτι αὐτὸς δύναται νὰ σώσῃ τὸν Κομμουνιστὸν.

Πλὴν τοῦ Ἠγοῦμένου καὶ τοῦ Γιούπης, ἀνεφάνη κατ' αὐτὰς καὶ ὁ ἐμπειρικός κ. Πύργας, ὅστις λέγει καὶ ξαναλέγει καὶ αὐτὸς ὅτι: ἐγὼ τὸν κάμνω καλὰ, ἀρκεῖ νὰ διώξουν ὁλοῦς τοὺς ἄλλους ἱατροὺς. Καὶ ἂν ἐπιτύχῃ εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ Πύργας, τότε θὰ προσκληθῇ νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὴν ἐπίσης νοσοῦσαν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ θὰ πῇ: ἐγὼ τὴν κάμνω καλὰ, ἀρκεῖ νὰ διώξῃτε ὅλους τοὺς ἄλλους Καθηγητάς.

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ὁ γηραιὸς πολιτικὸς φθίνει: ἐπὶ τῶν κροτάφων του ἤνοιξαν βαθέα κοιλώματα· αἱ παρεῖαι του διηυλακώθησαν· ἡ ῥωμαϊκὴ ἀριστοκρατικωτάτη ῥίς του προεξέταθη: οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐμεγάλωσαν ὅσον οὐδέποτε καὶ στίλθουσιν ἀπαισιῶς· πυκνὴ δὲ λευκὴ γυνεὶας περιστερεῖ τὸν πώγωνά του· εἶναι κατὰ γράμμα ἀγνώριστος.

Δὲν ἐκλονίσθη ὅμως ἡ ἐπὶ τὴν ζωὴν πεποιθήσις του. Ἐπιμένει καὶ καλὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐξοχὴν τῶν Ἀμπελοκήπων· ἡ χαριτόβρυτος κυρία Ῥικακὴ προπαρασκευάσασεν πάντα πρὸς ὑποδοχὴν· ἀλλὰ καὶ οἱ ἱατροὶ ἐπιμένουσιν ἀναβάλλοντες.

Καὶ ἐν τούτοις ἐγένετο ἡ ἐγγύρεσις Μπιλότ, καὶ μετὰ τὴν ἐμπεριστατωμένην τηλεγραφικὴν εἰς αὐτὸν ἀνακοίνωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπιμείναντος διατάξαντος μάλιστα ὥστε ἡ ἐγγύρεσις νὰ γίνῃ διὰ πολλῶν τομῶν καὶ πολλοῦ συριγγίου.

Μετὰ τὴν συμβουλήν ταύτην, πᾶς διαταγμὸς ἐξέλιπεν· χθὲς δὲ τὴν 11ην μεσημβρινὴν ὥραν ὁ ἐπιδέξις... Ἀρεταῖος ἐπεχειρήσας τὴν ἐγγύρεσιν, τοῦ ἀσθενοῦς μὴ θελήσαντος νὰ χλωροφορμισθῇ.

Μοναδικὸν εἰδειξε θάρρος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν

ἐπανειλημμένων τομῶν, μετὰ δὲ τὸ πέρας ἐσφιγξεν τὴν χεῖρα τοῦ ἱατροῦ καὶ τὸν πύχαισθησεν.

Εὐτυχῶς ἐξῆλθεν κατὰ τὴν ἐγγύρεσιν ἐπὶ τέλους καὶ αἷμα ἀπηλλαγμένον πύου.

Αὐριον θὰ γείνη ἐγγύρεσις καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός.

Ὁὐχ ἦτον οἱ ἱατροὶ φοβοῦνται ἤδη τὰς συνεπειὰς τῆς ἐγγυρήσεως, ἂν καὶ ἡ γνώμη τοῦ Μπιλότ ἦτο ῥητὴ, ὅτι ἄλλο μέσον δυνατῆς θεραπείας δὲν ὑπάρχει.

Ὁ ἀσθενὴς εἶναι σχεδὸν ἀπύρετος· ἡ δὲ ὀρεξίς του πολὺ ζωνεῖ.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Κατὰ τὴν θεωτρικὴν ἐσπερίδα.

Ἐνῷ ὁ Αὐγερινὸς ἐμέθυε τὸ ἀκρατῆριον μετὰ τοὺς βαρβιτισμούς του ἐπὶ τῆς τρομπᾶς ναύτας ἐν τοῖς παρασκηνίοις φουρκισθεὶς πλέον ἀπὸ τὸν Αὐγερινόν.

— Δεσὲ μ' ἀφίνονε λέει ἐμμεσῆνα νὰ ἰορρῥέψω τὸ τσάμικο με σεσφὰ μαλιέροια, νὰ τοὺς κάνω καὶ καμμιακά εἰκοσαριακά τούμπες, πὸ νὰ τὰ χαάσουνε.

(Ἱστορικόν.)

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Μικρὸν πυρετὸν δύναται ν' ἀναφλέξῃ ἐν δάσος καὶ μία

σταγὼν μελάνης νὰ συγκλονήσῃ τὸν κόσμον. Ἄρκει τὸ πυρετὸν νὰ πέσῃ ἐπὶ ξηροῦ χόρτου καὶ ἡ σταγὼν τῆς μελάνης νὰ μεταβληθῇ εἰς μεγαλυφυῆ ἰδέαν.

Ἡ μωρία εἶναι κολλητικὴ.

Ἡ εὐφυΐα μεταδίδεται μόνον δι' ἐνδαμαλισμοῦ.

Ἡ εὐτυχία ὁμοιάζει τοὺς τυφλοὺς, σπανίως ταξιδεύει μόνη. Συνήθως προπορεύεται αὐτῶν ὡς πρόδρομὸς τις ἡ Ἐλπίς καὶ τὴν ἀκολουθεῖ ὡς θυγάτηρ ἡ Ἀπογοήτευσις. Ἡ πρώτη ἀνοίγει τὴν θύραν καὶ παρέργεται, ἡ δευτέρα εἰσέρχεται καὶ κἀθηται.

Ἡ ὁμιλία τῶν γυναικῶν ἐκθηλύνει. Ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐκτραχύνει.

Πᾶς τις αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τρίτου φίλου, καὶ παρακαλῶ τὸν θεὸν ἢ τὸν διάβολον νὰ μᾶς ἐξαποστείλῃ ὅσον τάχιστα τὸ δῶρον τούτο.

Μαρτενικῶ.

ΑΜΑΞΗΛΑΤΗΣ

Ἐκτάκτου δεξιότητος, νέος, πρόθυμος, μετὰ τὰ καλλίτερα συστατικὰ τῶν καλλιτέρων ἀθηναϊκῶν οἰκῶν, ζητεῖ θέσιν ἢ ἐνταῦθα ἢ ἐν τινὶ ἐπαρχίᾳ ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἡ διεύθυνσις ἐν τῷ γραφείῳ μας.

(Γ'. — ἄ.)

τοῦ κίονος, ἐνθα ἕστατο, καὶ ἐνευσε πρὸς τὸν Μαῦρον νὰ πλησιάσῃ πρὸς αὐτόν.

Ἐδῶ εἶπα; εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Ὅμιλοι σιγανώτερα, εἶπεν ὁ Σανούτος, εἶναι ἐκκλησια ἐδῶ.

— Βέβαια ἐκκλησία εἶνε, εἶπεν ὁ Μαῦρος, ἀλλὰ διατὶ νὰ με προσκαλέσῃς εἰς τὴν ἐκκλησίαν; μήπως διὰ νὰ προσευχηθῶ; Δὲν εἰξεύρεις λοιπὸν ὅτι ἐγὼ δὲν προσευχήθην ποτὲ οὐδέ εἰς Τζαμίον;

— Δὲν βλάπτει δὲν σὲ βιάζω νὰ προσευχηθῆς. Ἄλλὰ μὴ φωνάζῃς. Βλέπεις ὅτι σὲ ἤκουσαν. Τινὲς ἐκ τῶν καλογραιῶν ἀκούσασαι τὴν σαρκαστικὴν ἐκείνην καὶ κρυσταλλίνην φωνὴν τοῦ Μαύρου εἶχον στραφῆ στιγμήαιός νὰ ἴδωσιν. Ἄλλ' ἡ ἠγομένη ἐνευσε πρὸς τχύτας ὅτι δὲν πρέπει νὰ προσέχωσι τὸν νοῦν εἰς τὰ γινόμενα ἐκτὸς τῆς ἀκολουθίας.

— Λοιπὸν λέγε, τί εἶναι; εἶπεν ὁ Μαῦρος.

— Μαῦρε, Μαῦρε, εἶπεν ὁ Σανούτος, βλέπω ὅτι ἐπεράσατε καλὰ μετὰ τὸν φίλον σου Καρτάτην.

— Διατὶ τὸ λέγεις αὐτό;

— Μοὶ φαίνεται πολὺ ζωνεῖς.

— Καὶ νομίζεις ὅτι εἰμαι μεθυσεμένος;

— Δὲν λέγω τοῦτο· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἔχετε ἀδειάσει φιάλας τινάς.

— Μὴ σὲ μέλει, εἶπεν ὁ Μαῦρος ψυχρῶς.

— Με μέλει, διότι δὲν θέλω νὰ ναυαγήσῃ ἡ ὑπόθεσις, τὴν ὁποίαν θὰ σ' ἀναθέσω.

— Ἐναύγησε ποτὲ καμμία ὑπόθεσις σου ἐξ αἰτίας μου;

— Ὅχι, ἔχω πολλὴν ἐμπιστοσύνην. Ἀλλὰ κύτταξε μὴ μεθύσουν παραπολύ, καὶ ὕστερα δὲν εἶναι διὰ τίπο·ε.

— Ἔγὼ ἐγγυώμαι.

— Λοιπὸν ἄκουσε

Τὴν στιγμὴν τπύτην ἡ φωνὴ τοῦ γέροντος ἱερέως, ὅστις ἀνεγένωσκε μετὰ μεγίστης βραδύτητος ἀπήγγελλε τοὺς ἐπομένους στίχους τοῦ ψαλμῶδου.

α' Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὄλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοὺς νεκροὺς ποιήσεις θανάσια ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσουταί σοι;

Μὴ διηγῆσται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θανάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλειλεισμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωτὸ ἡ προσευχή μου προσθάσει σε.

Ἢνα τί Κύριε, ἀποθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἔτη νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηγορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπιστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ οἱ γοηρισμοὶ σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκέκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὄλην τὴν ἡμέραν, περίεσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γυναικοὺς μου ἀπὸ ταλαίπωρίας.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα κα' ἐν νυκτί ἐναρτίῳ σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίμ μου.η

Καὶ ἡ συνδιάλεξις τοῦ Σανούτου μετὰ τὸν Μαῦρον ἐξηκολούθει.

— Ἔχεις ἔτοιμα, ὄλα, ὅσα σοὶ εἶπα: ἠρώτησεν ὁ Σανούτος.

— Ἐτοιμα.

— Ἐφυγαν ὅλοι ἀπὸ τὰ πλοῖα;

— Ἐφυγαν.

— Κανεὶς δὲν εἶναι μέσα;

— Κανεὶς.

— Ἠτοίμασα; τὰς ἐμπρηστικὰς ὕλας!

— Τὰς ἠτοίμασα.

— Εἶναι πολλαί;

— Εἶναι ἀρκεταὶ διὰ νὰ καύσωσιν αὐτὸ τὸ μοναστήριον, καὶ ἄλλα δέκα.

— Εἰξεύρεις ἂν εἰς τὴν ναυαρχίδα μου ἔμεινε μέσα πολυτιμόν τι;

— Εἰξεύρω ὅτι ὄλα τὰ ἔχουμεν πρὸ καιροῦ μεταφέρει ἔξω εἰς τὸ στρατηγεῖόν σας.

— Ὅλα ἀνεξαιρέτως;

— Ἐμεινε μόνον ἐν ἀρμάρι κλεισμένον, τὸ ὅποιον δὲν ἤξεύρω τί περιέχει, καὶ τὸ κλειδί θὰ τὸ ἔχη μία τῶν δύο γυναικῶν.

— Ἄ, τῆς Φουρτοῦνας ἀθύρματα! Μὴν ἀνητυχῇ; δι' αὐτά.

— Δὲν ἀνητυχῶ διὰ τίποτε.

— Λοιπὸν ἄκουσε. Εἰξεύρεις τί θὰ κάμῃς;

— Λέγετε.

— Θὰ πάρῃς τοὺς πέντε ἀνθρώπους σου, θὰ ἐπιβιάσῃς εἰς μίαν φελοῦκαν αὐτοῦς, καὶ τὰς ἐμπρηστικὰς ὕλας, καὶ θὰ βάλεις φωτιάν εἰς τὰ πλοῖά μου.

— Τώρα;

— Τώρα ἄμέσως· εἶναι ἡ κατάλληλος ὥρα.

— Πολὺ καλὰ, εἶναι τίποτε ἄλλο;

— Ὅχι. Ἀλλὰ βλέπω ὅτι δὲν σοὶ ἔκαμα καμμίαν ἐντύπωσιν αὐτὰ ὅπου σὲ εἶπα.

— Ποίαν ἐντύπωσιν ἤθελες νὰ κάμῃς;

— Φαίνεται ὡς νὰ τὰ ἤξευρες.

(Ἀκολουθεῖ)

Μιπόεμ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξειδιον, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Αἴμνην, Ἀταλάντην, (Αἰδηψὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὀρεοῦς Μιζέλην, Ἀλμυρὸν καὶ Βῶλον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἀμοργὸν καὶ Θήραν.

ΤΡΙΤΗ 6 1) 2 π. μ. Δι' Αἴγινα, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος καὶ Ναύπλιον.

ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ὑστέρια Τήνου, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ κατὰ δεκατετραήμερον διὰ Γαύριον Ἄνδρου, Κάριστον, Κύμην καὶ Σκύρον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀτμόπλοιοι κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Βρεντήσιον, ἕτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξειδιον, Βιτρινίτσαν, Αἴγινα, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλῆνην, Ζάκυνθον, Κατάκωλον καὶ λοιπὰ μέρη τῆς καθόδου τῆς γραμμῆς Πελοποννήσου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βῶλον, Σχίαθον καὶ Σκόπελον.

ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Διὰ Ὑδραν, Σπέτσας καὶ Ναύπλιον.

» 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Σέριφον, Σίφνον καὶ Μῆλον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παζοῦς καὶ Κέρκυραν ἐκ Πατρῶν δὲ ἕτερον ἀτμόπλοιοι τὴν πρῶταν ἐκάστου Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἀστακὸν, Μύτικα, Ζαβέρδα, Ἀλέξανδρον, Ἰθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Μενίδιον καὶ Καρθαγαρᾶν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγινα, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνίδιον, Κυπαρίσι, Μονεμβασίαν, Κύθηρα, Γύθειον, Λιμένι, Καλάμας καὶ λοιπὰ μέρη τῆς ἀνάδου τῆς γραμμῆς Πελοποννήσου.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1) 2 π. μ. Διὰ Κέα, Κύθον, Σύρον, Τήνον Μύκονον καὶ Κρήτην.

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

ΤΟΥ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ Η ΕΛΛΑΣ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

τοῦτο, διεσυνήμενον ὑπὸ τοῦ κ. Βασίλ. Ἡλιοπούλου οἱ προσερχόμενοι εὐρίσκουσιν ἐκλεκτότατα φαγητὰ εὐρωπαϊκῆς καὶ ἀνατολικῆς μαγειρικῆς, παρασκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ προσληφθέντος ὡς συνεταίρου ἐν τῷ ἐστιατορίῳ γνωστοῦ ἱκανωτάτου μαγείρου Ἀναστασίου Ι. Δημοπούλου.

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ, ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΑΚΡΑ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐστιατορίου δέχεται καὶ παραγγελίας γευμάτων εἴτε ἐν τῷ νοδοχεῖῳ, εἴτε ἐν οἰκίαις.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60
Μέλανος » » » 60
(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).

ΧΑΡΤΟΠΡΑΞΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν Γαβαλά καὶ Κοκοροπούλου.

Ὅλα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης.— Ἐπισκεπτῆρια χαλκογραφημένα καὶ ἄλλα τῆς στιγμῆς.— Σφραγίδες καὶ ἐπικεφαλίδες, χρωμολιθογραφημένας καὶ μὴ.— Μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν Καταστάτων τοῦ Διεθνoῦς φήμης Καταστάματος τοῦ EDLER καὶ CRISHE τοῦ Ἀνουέρου.— Ἡ Μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου σιγαροχάρτου ZOB. Πρὸς δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ἢ φιλοτιμωτάτη διεύθυνσις τοῦ ὑπὸ τὴν Μεγάλῃν Οἰκίαν Μετὰ ἀριστοκρατικωτάτου

ΚΟΥΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΡΑΞΙΟΥ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

ἔφερον εἰδικῶν τεχνῆτην ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Αἱ ἔχουσαι ἀνάγκην Κυρίαὶ δὲν ἔχουν ἢ νὰ εἰδοποιῶσιν εἰς τὸ Κουρεῖον. Θὰ μένουσιν ἐκ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιτηδειότητος αὐτοῦ πολὺ εὐχαριστημένοι.

!!! Ἄρωμα!!! Ἄρωμα!!!

ΤΕΙΟΝ

ἀρίστης ποιότητος εἰς πακέτα, ἐλομισθη κατ' αὐτὰς ἐκ Ρωσσίας καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»
Νικολ. Α. Βασιλειάδου.